



PRESSMEDDELANDE nr 104/25

Luxemburg, den 1 augusti 2025

EU-domstolens dom i mål C-600/23 | Royal Football Club Seraing

Fotboll: EU-domstolen slår fast att enskilda, däribland fotbollsklubbar och spelare, har rätt att få till stånd en effektiv domstolsprövning av skiljedomar som meddelats av idrottens internationella skiljedomstol (CAS)

Medlemsstaternas domstolar måste kunna göra en fördjupad prövning av huruvida skiljedomar från CAS är förenliga med EU-rättens grundläggande bestämmelser.

Inom fotbollen – och många andra idrotter – är tvistlösning genom skiljeförfarande i allmänhet inte frivilligt, utan något som idrottsutövare och klubbar påtvingas av internationella idrottsförbund, såsom Internationella fotbollsförbundet (Fifa).

Mot denna bakgrund är det av yttersta vikt att användningen av skiljeförfaranden inte undergräver de fri- och rättigheter som EU-rättens grundläggande bestämmelser garanterar idrottsutövare, klubbar och, mer allmänt, alla andra personer som ägnar sig åt – eller bedriver ekonomisk verksamhet med anknytning till – professionell idrott. Därför slår EU-domstolen i dagens dom fast att nationella domstolar måste ha befogenhet att, på begäran av enskilda eller på eget initiativ, göra en fördjupad domstolsprövning av huruvida skiljedomar som meddelats av idrottens internationella skiljedomstol (CAS) är förenliga med grunderna för EU:s rättsordning (*ordre public*).

EU-domstolen slår även fast att en nationell domstol är skyldig att underlåta att tillämpa bestämmelser i nationell rätt eller bestämmelser som antagits av ett internationellt idrottsförbund, om dessa bestämmelser hindrar domstolen från att utöva sina befogenheter.

År 2015 ingick en belgisk fotbollsklubb, Royal Football Club Seraing (nedan kallad RFC Seraing eller klubben), finansieringsavtal med det maltesiska bolaget Doyen Sports. Genom dessa avtal överlät klubben en del av sina ekonomiska rättigheter i vissa av klubbens spelare till Doyen Sports. Fifa ansåg att den typ av avtal som klubben ingått stred mot Fifas regler om förbud mot så kallat *third-party ownership*, det vill säga att en extern investerare äger de ekonomiska rättigheterna i en klubbs spelare. Fifa beslutade därför att ålägga RFC Seraing disciplinära påföljder, i form av ett förbud mot att under flera perioder registrera nya spelare och böter. Klubben överklagade Fifas beslut till idrottens internationella skiljedomstol (CAS) i Schweiz, som är det internationella organet för tvistlösning på idrottsområdet. CAS avslog dock klubbens överklagande genom en skiljedom, vilken därefter fastställdes av Högsta federala domstolen i Schweiz.

RFC Seraing ansåg att Fifas regler var oförenliga med EU-rätten och beslutade därför att väcka talan vid belgisk domstol. Klubben hade dock ingen framgång med sin talan, vare sig i första eller andra instans. Underinstanserna fann nämligen att skiljedomen från CAS var slutlig och hade rättskraft, och att de därmed var förhindrade att göra en förnyad prövning av frågan om de aktuella reglernas förenlighet med EU-rätten. RFC Seraing överklagade då målet till Högsta domstolen i Belgien, som beslutade att inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen. Den

belgiska domstolen vill i huvudsak få klarhet i huruvida det är förenligt med EU-rätten att domstolarna i en medlemsstat är förhindrade, enligt dess nationella rättskraftsregler, att överpröva en skiljedom som meddelats av CAS och därefter fastställts av Högsta federala domstolen i Schweiz, det vill säga en domstol i ett land utanför EU som saknar möjlighet att begära förhandsavgörande från EU-domstolen.

EU-domstolen slår i sin dom fast att nationella rättskraftsregler med en sådan innebörd **strider mot EU-rätten**. Tillämpningen av sådana regler innebär nämligen att enskilda berövas möjligheten att vid en domstol i en medlemsstat utverka en **effektiv domstolsprövning** av en skiljedom av det aktuella slaget.

I domskälen påpekar EU-domstolen inledningsvis att det i princip står enskilda fritt att använda sig av skiljeförfarande. Den preciserar dock att vissa krav gäller om ett skiljeförfarande ska genomföras inom EU. I sådant fall måste det säkerställas att skiljeförfarandet är förenligt med EU:s domstolsstruktur och att det inte strider mot grunderna för EU:s rättsordning (*ordre public*).

EU-domstolen övergår sedan till att behandla det aktuella fallet och konstaterar här att skiljedomen från CAS meddelades med stöd av en skiljedomsmekanism som är ensidigt påtvingad av ett internationellt idrottsförbund (Fifa), såsom ofta är fallet i tvister som rör idrott.

Av detta skäl slår EU-domstolen fast att skiljedomar från CAS **måste kunna bli föremål för en effektiv domstolsprövning**. Detta för att säkerställa att idrottsutövare, klubbar och andra enskilda som kan beröras på grund av att de bedriver ekonomisk verksamhet kopplad till idrott inom EU får sin rätt till ett effektivt domstolsskydd tillgodosedd. EU-domstolen konstaterar att det visserligen inte finns något hinder mot att, med hänsyn till skiljeförfarandets särdrag, låta domstolsprövningen av skiljedomar vara begränsad. Den är dock tydlig med att det under alla omständigheter krävs att de berörda enskilda har möjlighet att utverka en fördjupad domstolsprövning av **frågan huruvida en skiljedom från CAS är förenlig med de principer och bestämmelser som tillhör grunderna för EU:s rättsordning (*ordre public*)**. Ett ytterligare krav är att det ska vara möjligt att ansöka om interimistiska åtgärder hos den berörda nationella domstolen, och denna måste även ha rätt att **inhämta förhandsavgörande från EU-domstolen**.

Slutligen klargör EU-domstolen vad som gäller i fall där det är fråga om en överträdelse av EU:s konkurrensregler eller av EU:s bestämmelser om fri rörlighet. I sådana fall måste de berörda enskilda ha möjlighet att vid en nationell domstol av nyss nämnt slag föra fastställelsestalan och skadeståndstalan om den påstådda överträdelsen. I samband med detta ska de även ha möjlighet att framställa yrkanden som syftar till att få det agerande som orsakat den att upphöra.

EU-domstolen slår även fast att en nationell domstol är **skyldig att med stöd av sin egen behörighet underlåta att tillämpa bestämmelser i nationell rätt eller bestämmelser som antagits av ett internationellt idrottsförbund, om dessa bestämmelser skulle utgöra hinder för att tillgodose enskildas rätt till ett effektivt domstolsskydd av detta slag**.

PÅPEKAND: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av EU-rätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

[Domen i fulltext och eventuellt en resumé av domen](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎(+32) 2 2964106

EU-domstolen har även gjort en video där domen förklaras, som finns att se [här](#).

Håll dig uppdaterad!

